

Oğlan ve Küçük Baykuş

Aysel Banu YAVUZAL

Ođlan ve K       Baykuş

Aysel Banu YAVUZAL

Leo açık kahverengi tenli ve dağınık kestane saçlı meraklı bir oğlandı. Evinin yakınındaki ormanı keşfetmeyi çok severdi. Bir sabah hardal sarısı yağmurluğunu ve koyu yeşil lastik çizmelerini giydi. Mavi sırt çantasına bir defter ve kurşun kalem koydu. 'Muhteşem bir şey bulmaya gidiyorum!' diye seslendi annesine. Yeşil ormana adım attığında ela gözleri heyecanla parladı.

Orman seslerle doluydu: hışırdayan yapraklar, öten kuşlar ve gıcırdayan dallar. Leo yosunlu bir patıkada sessizce yürüdü ve gördüklerini yazdı. Bir sincap ve bir kelebek çizdi. Sonra yumuşak, nazık bir ses duydu. 'Huu! Huu!' Ses uzun bir meşe ağacından geliyordu. Leo yukarı baktı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Gövdedeki bir delikten küçük, yuvarlak bir şey bakıyordu.

Bu, ay fincanından byk olmayan kk bir baykuştı! Tyleri kahverengi ve krem rengi benekliydi ve kocaman altın gzleri Leo'ya bakıp kırpışuyordu. Tyl kafasında iki minik kulak pskl vardı. Leo hi kıpırdamadan durdu. 'Merhaba, kk baykuş,' diye fısıldadı. Baykuş başını yana eğdi ve yumuşaka tt. Leo hemen defterine yazdı: 'Kk baykuş bir aa kovuğunda yaşıyor.' Byle utanga bir canlıyı grdğ iin kendini şanslı hissetti.

Küçük baykuş bir dala zıpladı ve benekli kanatlarını çırttı. Leo onun başka bir ağaca uçup geri dönüşünü izledi. 'Bana evini gösteriyorsun,' dedi gülümseyerek. Baykuş defterinin yanına tünedi ve sayfalara baktı. Leo ağaç kovuğunu ve baykuşun altın gözlerini çizdi. Baykuşların ormanda mutlu yaşamak için başka neye ihtiyacı olduğunu merak etti.

Tam o sırada zeytin yeşili üniformalı ve geniş kenarlı şapkalı uzun boylu bir kadın patikadan aşağı yürüdü. Bu, orman bekçisi Maya'ydı. Sıcak bir gülümsemesi ve elinde bir panosu vardı. 'Görüyorum ki küçük baykuş dostumuzla tanışmışsın,' dedi. 'Bu genç bir baykuş. Baykuşların güvenli ağaçlara ve sessiz yerlere ihtiyacı var.' Leo başını salladı ve bunu yazdı.

Bekçi Maya, Leo'ya baykuşların eski ağaç kovuklarını yuva olarak nasıl kullandığını gösterdi. 'Ardıç kuşları gibi yuva yapmazlar,' diye açıkladı. 'Kovukları veya çatlakları olan ağaçlara ihtiyaçları var.' Etraflarındaki ormanı işaret etti. 'Korunan ormanlar bu yaşlı ağaçları güvende tutar. Onlar olmadan baykuşların yaşayacak yeri kalmaz.' Leo küçük baykuşa baktı ve içi sıcacık oldu. Yardım etmek istedi.

Leo, 'Baykuşlara nasıl yardım edebilirim?' diye sordu. Bekçi Maya'nın gözleri gülümsemeye kısıldı. 'Başkalarına baykuşların yaşam alanlarını öğretebilirsin,' dedi. 'İnsanlar anladıkları şeyleri korurlar.' Leo bir an düşündü. 'Bir pano yapabilirim!' dedi. 'Bilgiler ve çizimlerle.' Bekçi Maya ellerini çırttı. 'Ne harika bir fikir! Sana yardım edeceğim.'

Leo annesine anlatmak için eve koştu. Annesi yumuşak kırmızı hırkasını giymişti ve sıcakık gülümsüyordu. 'Orman koruma panosu mu?' dedi. 'Kulağa harika geliyor.' Leo'ya karton, keçeli kalem ve resimler toplamasında yardım etti. Leo ona baykuş bilgileriyle dolu defterini gösterdi. 'Baykuşların başlarını neredeyse tamamen çevirebildiklerini biliyor muydun?' diye sordu. Annesi onu dinledi ve gururla gülümsedi.

Ertesi gün Leo ve annesi ormana geri döndü. Bekçi Maya onları pano için büyük bir tahta parçasıyla karşıladı. 'Ormana benzeyelim,' dedi. Ağaçlar boyadılar ve yapraklar yapıştırdılar. Leo küçük baykuşu altın gözleri ve minik kulak püskülleriyle çizdi. Şöyle yazdı: 'Baykuşların güvenli ağaçlara ve sessiz yerlere ihtiyacı var.' Pano güzelleşmeye başlıyordu.

Leo ormanın bir haritasını ekledi ve baykuşun ağacını işaretledi. Eğlenceli bilgiler yazdı: 'Baykuşların sessiz uçmak için yumuşak tüyleri vardır.' 'Baykuşlar fare ve böcek yer.' 'Yaşlı ağaçlar baykuş yuvalarıdır.' Küçük baykuş yakındaki bir dala tünemiş, izliyordu. Sanki 'Aferin!' der gibi yumuşakça öttü. Leo güldü. 'Sanırım baykuş arkadaşım bunu sevdi,' dedi.

Sonunda pano hazırdı. Leo onu herkes görsün diye ormanın girişine yerleřtirdi. Elinde defteriyle panonun yanında durdu. Ziyaretçilere 'Orman koruma panosuna hoş geldiniz!' dedi. İnsanlar durup bilgileri okudu ve çizimlere baktı. Bekçi Maya ıřıl ıřıl gülümsedi. 'Onlara korunan ormanların neden önemli olduđunu öğretiyorsun,' dedi. Leo gurur duydu.

Küçük baykuş aşağı uçu ve tam panonun köşesine tünedi. Altın gözleriyle insanlara baktı. 'Huu! Huu!' diye öttü. Herkes gülümsedi. Küçük bir kız, 'Bu senin panondaki baykuş mu?' diye sordu. Leo başını salladı. 'Evet! Bu benim baykuş arkadaşım. Korunan ormanlar baykuşları güvende tutar.' Kız, arkadaşlarına bundan bahsedeceğine söz verdi.

Panoyu görmeye gittikçe daha çok insan geldi. Baykuşların yaşam alanlarını ve doğaya nasıl bakılacağını öğrendiler. Leo'nun annesi herkese limonata getirdi. Bekçi Maya 'Orman Dostu' yazan çıkartmalar dağıttı. Küçük baykuş sevinçle öttü. Leo etrafına baktı ve mutlu hissetti. Panosu bir fark yaratıyordu.

Orman yeşil ve mutlu kaldı. Küçük baykuşun yaşlı meşe ağacında güvenli bir yuvası vardı. Leo sık sık ziyarete geldi, bazen annesiyle bazen Bekçi Maya'yla. Panosuna yeni bilgiler eklemeye devam etti. İnsanlar baykuşları öğrenmek için uzaklardan geldi. Leo her geldiğinde küçük baykuş onu selamlamak için öterdi.

Bir akşam Leo defteriyle meşe ağacının altına oturdu. Küçük baykuş onun dizine tünedi. 'Başardık,' diye fısıldadı Leo. 'Evini korumaya yardım ettik.' Baykuş kocaman altın gözlerini kırptı ve yumuşakça öttü. Leo küçük eylemlerin bile büyük bir fark yaratabileceğini biliyordu. Defterine yazdı: 'Korunan ormanlar yaban hayatını destekler.'

Leo'nun annesi onu akşam yemeğine çağırđı. K       baykuş vedalaşmak i  in       . Leo el salladı ve eve koştı. Panosunun ormana yardım ettiđini bilerek i  i ısındı. K       baykuş ađ   kovuđuna u  tu ve kıvrılıp yattı. Orman sessiz ve g  venliydi. Ve yeşil ormanın bir yerinde, k       bir baykuş sevin  le       .